

minister gjorde i sit første Forædrag ved nærværende Behandling af denne Sag en Bemærkning gjældende, som jeg, dersom jeg havde skullet føre den Sag, den høitærede Finanzminister har paataget sig at føre, vilde have havt megen Betænkelse ved at komme frem med. Da jeg nu ikke har hørt, at der er taget bestemt Hensyn dertil af nogen af de foregaaende Talere, skal jeg tillade mig at knytte nogle Bemærkninger dertil. Den høitærede Finanzminister meente nemlig, med Hensyn til hvad der i Betænkningen findes øverst paa Side 483, om den Mængde Ting, „der i Lovudkastet burde findes, hvortil Udsalget maatte henføre: Bestemmelser om den locale Executivmagt og den dømmende Magt, om Embedsmændenes Stilling“ osv., at alt Eligt kunde man vistnok fordrø, dersom der skulde gives Love for en ny Colonie, stiftes og indføres en aldeles ny Tingenes Orden, men at det turde ansees for at være undværsligt, naar man havde at gjøre med en allerede bestaaende Colonie og med Forhold, der allerede i lang Tid havde fundet Sted, baade i Colonien selv og imellem den og Moderlandet. Naar Forholdene altsaa, om jeg maa laane Ministeren mine Udtryk, havde en Fortid, naar der allerede var en vis Retstilstand tilstede osv., saa meente den høitærede Minister, at deslige Bestemmelser, som man har savnet, skulde være mindre nødvendige i det foreliggende Udkast. Jeg for mit Vedkommende hører nu vistnok, som jeg tidligere har havt Leilighed til at udtale — og jeg troer i dette Stykke at være enig med det store Fleertal af det danske Folk, — ikke til dem, som enten med Harme eller med haanligt Skuldertræk see tilbage paa den Forsætning, som sandt Sted her i Landet indtil 1848. Men paa den anden Side kan det jo ikke være nogen Hemmelighed, men maa antages at være almindeligt anerkjendt ved hvad der er foregaaet siden den Tid i vort Fædreland, at ogsaa den Tingenes Orden havde sine svage Sider, ja, vel endog meget betydeligt svage Sider. Hvis nemlig det ikke er Tilfældet, og

hvis ikke disse svage Sider i de senere Aar og i temmelig lang Tid ret stærkt vare komne frem, og paa mange Maader havde virket hindrende og hamnende, hvorfor er saa Forandringen i vort Fædreland foregaaet? Men ved Siden deraf staaer uidentivt en anden Overbeviisning, nemlig den, at disse svage Sider i den tidligere Tingenes Orden ikke kom ligemeget frem overalt, at de aabenbarede sig paa et Sted og under et Forhold langt mere end paa et andet Sted og under andre Forhold, og derhos, at der neppe, om jeg saa maa sige, gives nogen Egn i den hele Kreds af den tidligere Tilstand, vort Fædreland angaaende, med Hensyn til hvilken der har hersket en saa mærkelig Enighed, som med Hensyn til det, at vore vestindiske Coloniers Forhold i det Hele, at Tilstanden i Colonierne, og navnlig, at Retstilstanden, at Bestyrelsen, at Forholdet til Moderlandet, at alt dette ikke befandt sig saaledes, som baade de, der syntes at være bedst bekendte med Sagen, og som den store Fleerhed ansaae det for rigtigt og ønskeligt. Jeg mener derfor, at man skulde være noget betænkelig ved i det 4de Aar, om jeg ikke husker feil, efterat der i vort Fædreland er foregaaet en gennemgribende Forandring og udtalt Grundsatninger, efter hvilke vi for Fremtiden ønske, at der skal styres, saa at beraabe sig paa, at hvad vore vestindiske Colonier angaaer, har der hidtil været og er endnu en ordnet Tilstand, at de have en Fortid, at der er det jo allerede bestaaende Forhold, Talen er om. Thi Svaret turde ligge saare nær: Ja! vistnok er der en bestaaende Tilstand, og det er netop den, man snarest muligt ønsker forandret; vistnok er der en bestaaende Tilstand, og det er den, som har givet Anledning til Meget af den Misforstaaelse, der tidligere har vitteret sig i vort Fædreland; vistnok er der en bestaaende Tilstand, og det er en af dem, som Enhver strax viser hen til, naar han nemt vil paa vise, at der var noget Raadent i Danmark.